

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 143. Theologicæ Facultatis Parisiensis Judicium de imprecationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul XVI.

A.C. 1502.

Nihilominus posterioribus annis eadem hæc Complutensis editio denuo typis excusa fuit, atque inserta habetur Antwerpensibus, quæ regia Philippi II. Biblia vocantur, necnon invenitur in Parisiensi Polyglotta Domini le Jay, atque in Bibliis tetraplis, quæ Vatablo adscribuntur. Præter Biblia mox recensita, Ximenius etiam edidit librum singula continentem verba, tam Hebraica, quam Chaldaica, quæ in sacris literis occurrunt, atque ad calcem plurium exemplarum reperiuntur, in pluribus tamen deficiunt propter oscitantiam eorum, qui defuncto Archiepiscopo hæc exemplaria coniungi curabant. Ceterum duodecim, & amplius annos hæc Biblia edendi cura tenuit, atque ipse Ximenius non modo omnes sumptus, qui tamen ferme immensi erant, sustinuit, sed etiam in elaborandis illis propriam, eamque indefessam operam impendit.

§. CXLIII.

Theologicae Facultatis Parisiensis iudicium de imprecationibus.

In hoc Sæculo Theologica Parisiensis facultas præclara indefessi sui studii erga puriorem fidei doctrinam specimina edidit, dum quibusdam erroribus jam anno quingentesimo supra millesimum ir-

Argent. Coll. jud de novis erroribus.

tom. I. p. 544. & 545.

Hist. Eccles. Tom. XXXI.

D d re-

Sæcul. XVI.
A. C. 1502.

*Dupin Bibl.
Script. tom.
13. in 4. p.
208.*

repentibus strenue sese opponebat: cum igitur anno Domini millesimo quingentesimo primo Henricus de Bergis Cameracensis Episcopus de lite inter ipsum atque Ecclesiæ suæ Canonicos exorta Parisiensis Facultatis iudicium efflagitasset, illa die prima Julii sententiam tulit; cum enim canonici, ut Episcopo suo molestiam inferrent, cessationem a Divinis præcepissent, & ob id ab Archiepiscopo Rhemensi, Metropolitanano, seu verius ab ejus Officialibus excommunicati, & ut tales denunciati fuissent, hi ejusmodi sententiam indignati, dum a supplicatione publica, die vigesima quarta Novembris habita, ac pluribus hebdomadis circum Ecclesiam iterato celebrata redirent, prosternebant sese in Choro ante Altare majus, ubi Corpus Christi Domini in quodam Ciborio reclusum asservabatur; ipse etiam Sacerdos Missam celebraturus cum Diacono & Subdiacono sese pari submissione inclinabant, ac se a terra erigentes dorsum ad Altare, caput versus occidentem vertebant; eo facto prædicti Canonici pueros chori cantibus destinatos jubebant, ut plures imprecationes ex variis S. Scripturæ locis præcipue ex Psalmis decerptas contra suos persecutores decantarent, Canonicis preces, ut ab ejusmodi malis liberentur, subjungentibus.

tibus. Hanc in rem sequentes Facultati **Sæcul. XVI.**
proponerentur quæstiones. **A.C. 1502.**

I. Cum teste B. Bernardo novitas describatur, quod sit Mater temeritatis, soror superstitionis, & Filia legitima; an huiusmodi novus modus orandi Canonico-
cum præter ritum antiquum nuper inductus, sit de levitate, temeritate, & superstitione, ac alias in fide nostra suspectus? Respondit Facultas: „Cum Ecclesiæ universalis ritus sit orare ad Orientem, nemini licet publica oratione orare dorso verso ad Occidentem, nisi hoc habeatur ex auctoritate superioris. „

Ex I. regist. M. S. censur. facult. Paris. fol. 162.

II. Cum ritus Ecclesiæ Cameracensis habuerit usque in præsentem diem consuetudinem deprecandi & orandi ad Orientem, an ne Sacerdos orando versus Occidentem, vertendo posteriora sua ad venerabile Sacramentum, sit de superstitione notandus, vel in fide suspectus censendus? Ad hanc quæstionem Facultas idem, quod ad primam respondit, nimirum universalis Ecclesiæ ritum esse sequendum.

III. Utrum ritus ille, quem Celebrans ejusque Ministri observarunt, de divinatione, vel alia specie mala argui possit? Resp. „ritum illum non (*) esse judicandum suspectum, aut arguendum divinationis
D d 2 „ per

(*) NB. Argentreus, qui hoc Facultatis iudicium recitat, particulam non omittit.

Sæcul. XVI. „ per hoc, quod in suis orationibus utan-
A. C. 1502. „ tur ministerio puerorum. „

„ IV. *Cum Capitulum sit per Archie-*
piscopum Rhemensem vel ipsius Officiales ex-
communicatum, ac pro tali denunciatum,
an ipsi huiusmodi orationibus, imo potius
imprecationibus assistentes, eas auctorizan-
tes, ac coram se auctoritative celebrari fa-
cientes, irregularitatis notam incurrant?
 Ad hanc quæstionem de irregularitate,
 Facultas consulto nihil respondit.

V. *An sententiis Prophetarum impreca-*
tivis Christiani contra Christianos suos ad-
versarios impune uti possint? Et si non, qua
pæna tales puniendi? Resolvit Facultas:
 „ Nullis maledictionibus seu imprecatio-
 „ nibus malis uti licet adversus quem-
 „ cunque etiam hostem, nisi tales fue-
 „ rint ab habente auctoritatem institu-
 „ tæ, minus uti licet imprecationibus
 „ malum culpæ, aut gehennæ impor-
 „ tantibus, denique absque auctoritate
 „ talia facientes sint de superba temeri-
 „ tate, atque schismatica seditione ve-
 „ hementer notandi, & pro paterni
 „ honoris injuria eorum Episcopo illata
 „ emendandi. „

VI. *An imprecationes privatorum illis,*
contra quos fiunt, obesse possint, & an sint
timendæ? Concludit Facultas: „ Illas ti-
 „ mendas esse ei, qui imprecationibus
 „ maledicendi dedit occasionem. „

Hæc

Hæc fuit decisio Facultatis Theologicæ pronunciata die prima Julii anno Domini millesimo quingentesimo primo. Sæcul. XVI.
A.C. 1502.

§. CXLIV.

Aliud iudicium de excommunicatione contra recusantes solvere decimas.

Cum anno sequenti millesimo quingentesimo secundo Theologica Facultas *Argentor. p. 346.* a Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Parisiensis rogata fuisset, ut doctrinaliter responderet ad quæstiones factas super censuris *Vid. supr. s. 76.* impositas solvere recusaverant. Hæc causa in quodam Universitatis conventu discussa, tandem ad Facultatem Theologicam devolvebatur, quæ pro more apud Mathurinos congregata die prima Aprilis suam sententiam pronunciavit, postera autem die idem Facultatis iudicium tota Universitas Parisiensis, habito conventu confirmavit. *Dupin. tom. 13. p. 209. Hist. Univer. Paris. tom. 4. pag. 6.*

Inter propositas quæstiones prima erat, utrum censuræ contra eos, qui decimas per Alexandrum VI. summum Pontificem sine consensu Cleri nuper impositas solvere recusarunt, latæ timendæ sint, aut tanquam nullæ reputandæ. Respondit eadem Facultas per sequentem propositionem; „Censuræ contra eos, qui neclibertatem Ecclesiasticam, aut Decreta
D d 3 „ fau-